

Telegraful

Organ național-bisericesc

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu

Str. Șaguna 8

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatul convenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Între credincioși

Sfințirea bisericii din filia Lunca-Câlnicului, tractul Sf. Gheorghe

Dela încheierea războiului mondial, jud. Treiscaune a doua oară este vizitat de arhiereu ortodox. Prima dată în primăvara anului 1922, când I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae voind să se convingă la fața locului despre activitatea preoțimii, despre situația parohiilor și despre starea morală, culturală și economică a poporului nostru ortodox din Săcuime, dintre cari mulți în urma vitregiei timpurilor și-au pierdut graiul, a făcut o îndelungată vizitațiune canonică în toate parohiile din acest județ, iară a doua oară acum după opt ani, cu ocaziunea sfințirii primei biserici noi zidite după război în acest județ.

Credincioșii din Lunca Câlnicului, filie la parohia Chichiș, toți cu bună stare, cari și-au păstrat portul și limba strămoșească, spre deosebire de cei din materă, — la îndemnul harnicului lor preot, G. Lincu — după ce înainte cu 2 ani au zidit o măreață școală cu 2 sale de învățământ și locuință pentru învățător, din propriile lor mijloace au ridicat și o frumoasă biserică în forma crucei, cu o turlă cu 2 clopote, înzestrată cu toate cele necesare și frumos împodobită, care alături de școală stă ca o mărturie vie a credinței, hărniciei și jertfelniciei luncanșilor.

Tărnosirea bisericii celei noi s'a făcut din partea Preasfinției Sale a Arhiereului Vasile, vicarul Mitropoliei Ardealului, ca mandatar al I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, în ziua de 11 Mai a. c.

Spre a îndeplini dorința credincioșilor, P. S. Sa Arhiereul Vasile, însoțit de consilierul mitropolitan, Dr. Vasile Bologa, de consilierul arhiepiscopesc Virgil Nistor, de profesorul Candid Popa și de diaconul Ion Circov, a plecat în dimineața zilei de 10 Mai a. c. fiind întâmpinat în gara Brașov de protopresbiterul tractului Sfântul Gheorghe, Aurel Nistor. De aici s'a continuat dru-

mul cu automobilele spre parohia materă Chichiș, de care se ține filia Lunca Câlnicului.

Înainte de a intra în comună, P. S. Sa este întâmpinat de un banderiu de călăreți, cari l-au însoțit până în sat. În marginea satului și totodată și a județului Treiscaune, lângă o poartă de triumf împodobită cu flori și stegulețe, este întâmpinat de autoritățile județului și comunei. În momentul când P. S. Sa coboară din automobil, fanfara locală a tinerimei ortodoxe intonează cântarea «Pe stăpânul și arhiereul nostru». În numele prefectului județului, care este reținut la serbările de 10 Mai, — este salutat în cuvinte alese de primpretorul Dr. Iosif Pop, iară în numele revizoratului de subrevizorul D. Morar, precum și de notarul comunei, căroră P. S. Sa le mulțumește pentru frumoasa primire ce i sa făcut și dă câteva povețe poporului, apoi le împărtășește binecuvântarea arhierească. De aici pornește cortegiul în sunetul fanfarei — spre mijlocul satului unde lângă a doua poartă de triumf — în fața bisericii modeste ortodoxe, — P. S. Sa este întâmpinat cu urale «să trăiască» de toți locuitorii — fără deosebire de confesiune, în frunte cu preotul reformat și unitar, apoi reuniunea de femei ortodoxă, societatea tinerimei ortodoxe etc... Deasupra mulțimei adunate un stol de circa 100—150 de cocoștârci sbura în cerc, ca o escadrilă de aeroplane. Preasfinția Sa este bineventat din partea reprezentanților confesiunilor străine, prin cuvinte de salutare creștinească ca conducător al soliei dragostei frățești, căroră P. S. Sa le mulțumește pentru frumoasele cuvinte, asigurându-i, că vine în numele Mântuitorului Hristos, ca să aducă binecuvântare și pace și să vestească între oameni dragoste și bunăînvoire. Cuvintele P. S. Sale au fost tălmăcite poporului în limba maghiară de părintele protopop tractual. Din partea președintei reuniunii femeilor, soția preotului Lincu, și din partea tinerimei ortodoxe se predau P. S. Sale splendide buchete de mărgăritărele.

De aici P. S. Sa trece la biserica ortodoxă, cu icoane din 1784, de o rară frumusețe unde este întâmpinat de parohul local G. Lincu, îmbrăcat în odăjdii, cu sf. evanghelie și crucea și salutat în binesimțite cuvinte, făcând promisiunea, ca în locul modestei biserici va stăruia să se ridice o falnică biserică, pe care să o poată sfinți tot P. S. Sa. După ce mulțumește P. S. Sa pentru cuvintele de bineventare, intră în biserică unde se face un scurt serviciu divin. După eșirea din biserică cortegiul se îndreaptă spre locuința parohului, în școala primară de stat, al cărei director este parohul, unde tinerimea ortodoxă, îmbrăcată în costume naționale, condusă de zeloasa și frumusea învățătoare, fida preotului Lincu, execută mai multe jocuri naționale, cântece și declamații.

După terminarea producției, P. S. Sa și suita ia masa în casa ospitalieră a preotului, apoi pleacă la reședința protopopească la Sf. Gheorghe. De aici P. S. Sa însoțit de prefectul județului Dr. Nicolae Crăciun și de suita face o excursiune pe minunata vale a Oltului, vizitând băile Malnaș și Tușnad și parohiile noastre din Micfalău și Bicsad, rămânând P. S. Sa deplin mulțumit de cele văzute și constatate și satisfăcut de activitatea și zelul preoților din aceste 2 parohii, unde credincioșii și-au pierdut limba strămoșească, au rămas însă statornici în legea lor strămoșească și fac zilnic frumoase progrese pe teren moral, cultural și economic. În special a admirat progresul parohiei Bicsad, de când a ajuns în fruntea ei preotul G. Trifan, care a recâștigat pe mulți credincioși — 140 familii — la biserica ortodoxă, a făcut casă parohială și care are un oficiu parohial, care ar putea servi de model multor preoți.

În aceeași zi seara, după ce P. S. Sa cu suita a luat masa în casa protopopului tractului, unde au rămas și peste noapte, a luat parte la festivalul aranjat în Sf. Gheorghe din partea uniunii învățătorilor din județul Treiscaune,

din prilejul zilei de 10 Mai. Corul mixt al învățătorilor, sub conducerea dirigintei G. Iordache, învățător-diriginte din Vâlcele, a executat admirabil mai multe cântece de T. Popovici, Vidu, Brediceanu, Ivela etc., elevele școlii normale de fete din Sf. Gheorghe au executat cu multă măiestrie mai multe jocuri naționale, inv. I. Buzea a ținut o conferință ocazională despre însemnătatea zilei, iară profesorul Becarian a cântat la vioară o sonată, cu mult simț și pricepere. Festivalul s'a încheiat cu comedia Cinel-Cinel de V. Alexandri, jucată de învățători. Întreg programul a fost cât se poate de bine executat, și răsplătit cu dese aplauze, multe cântări fiind bisate, din partea numerosului public, care a umplut sala până la ultimul loc.

În dimineața zilei de Duminică 11 Mai a. c. P. S. Sa, însoțit de prefectul județului, protopop și suita a plecat cu automobilele spre Lunca-Câlnicului. În capul satului a fost întâmpinat de un banderiu de călăreți îmbrăcați în frumoase costume naționale, cari au însoțit pe P. S. Sa și suita până la biserică. În mijlocul satului, la poarta de triumf, este întâmpinat P. S. Sa de autoritățile comunei Dobolii de jos, la care aparține Lunca, de popor mult din toate satele și aclamat cu «să trăiască» la coborârea din automobil. După ce este salutat de notarul comunei, căruia îi mulțumește P. S. Sa, cortegiul pornește pe jos în sunetul fanfarei spre noua biserică. După ce P. S. Sa și suita se îmbracă în odăjdii în școală, este condus cu litia la biserică în sunetul clopotelor.

P. S. Sa purcede apoi la actul sfințirii, asistat de suita, de protopopul tractului A. Nistor și preoții I. Bucșa din Arini, M. Greceanu din Băcel, I. Curcubătă din Budila, Il. Plotogea din Dobolii de jos, I. Rădoi din Ozun, I. Ludu din Prejmer și G. Lincu din Chichiș.

Actul sfințirii s'a făcut cu toată solemnitatea prescrisă după ritualul bisericii noastre, în prezența dlui ministru al justiției Dr. V. Nițescu, a subsecretarului de

stat V. Potărcă dela Domenii, a prefectului județului Dr. N. Crăciun, a mulțimei de intelectuali din Sf. Gheorghe și jur, între cari am remarcat loc.-col. Enescu din partea garnizoanei Sfântul Gheorghe, pe revizorul școlar M. Ogoreanu, avocat Dr. R. Olteanu, Dr. I. Popa, preoți și învățători din jur, luând parte o mulțime mare de credincioși din filie și materă și din satele din jur. Biserica nu putea cuprinde mulțimea mare de credincioși, cu totul peste 1500, din cari jumătate au fost nevoiți să stea în ograda bisericii.

După ocolirile prescrise, ceteria evangheliilor, sfințirea apei, îndeplinirea actului sfințirii, punerea sfintelor moaște în prestol, ungerea cu sfântul Mir și stropirea cu apă sfințită a bisericii, P. S. Sa a oficiat sfânta liturgie. În cursul sf. liturghii a hirotonit întru presbiter pe diaconul I. Bologa, ales preot în Gurarăului. Răspunsurile le-a dat corul tinerimei din Dobolii de jos, destul de mulțumitor.

La finea sfintei liturghii, P. S. Sa a ținut poporului o înălțătoare cuvântare mănecând dela cuvintele Mântuitorului: «Scrie: Casa mea casă de rugăciune se va chema» despre biserică și adevărurile creștine propovăduite de ea, despre scopul și sfințenia vieții noastre privită prin prisma creștinismului, despre legea strămoșească și comorile ei sufletești, care ne-au salvat neamul și ne-au mântuit sufletul, indemnând să țină cu tărie la această lege și la toate așezămintele ei. Apoi a laudat jertfelnicia față de casa Domnului a credincioșilor, cari deși puțini, dar tari în credință, au făcut mari jertfe, ca să poată ridica acest loc de închinare lui Dumnezeu și care poate servi drept pildă și altor parohii mai mari și mai înstărite ca această filie. Cuvântarea a făcut o adâncă impresie asupra celor prezenți, fiind ascultată cu viu interes.

A urmat apoi stropirea cre-

dincioșilor cu apă sfințită și împărțirea anaforei, terminându-se serviciul către ora 1 p. m.

După terminarea sf. Liturghii s'a luat masa comună în școală, la care s'au ținut mai multe toaste. La ora 4½ p. m. P. S. Sa cu suita a luat parte la o producție școlară aranjată în curtea școlii de învățătorii locali, cu declamări și coruri executate de elevii școlii și 2 piese de teatru.

Pela ora 6 p. m. P. S. Sa și suita a părăsit comuna în uralele celor prezenți, însoțit până la eșirea din comună de banderul de călăreți, și până la gara Brașov de protopopul tractului.

Vizita P. S. Sale în aceste locuri va rămâne neștearsă în inima credincioșilor și va aduce roade îmbelșugate pentru viața religioasă morală a credincioșilor din acele părți. Sfințirea bisericilor de către arhieriei nostri fiind acte de o rară și înălțătoare manifestare a credinței ortodoxe, acte de solidaritate creștină ortodoxă sunt totodată și acte de o adevărată bucurie pentru toți credincioșii, cari iau parte la ele. Astfel de vizite și acte întăresc simțul de pietate al poporului nostru față de biserică și față de așezămintele ei, și fac ca aceasta să se manifeste în jertfelnicia poporului pentru ridicarea altarelor noi întru mărirea lui Dumnezeu și ca o mulțumită pentru binefacerile trimise asupra noastră.

Cronicar.

La recenta adunare generală a societății invalizilor de război, **Majestatea Sa Regina** a spus diui ministru al muncii, că guvernele țării noastre n'au pus la dispoziția societății sumele necesare și că, în lipsa acestui ajutor, nu rămâne altă deslegare decât: dizolvarea societății... Se vor face astfel pașii, ca statul să-și aducă și mai departe contribuția în scopul înalt umanitar și patriotic al societății.

Dacă copilul suferă de o boală contagioasă, mama poate să se abțină de a-l săruta; însă ea îl iubește, pentru că suferința copilului nu este mică, ci mare, și el atunci are nevoie mai mult de îngrijirea și iubirea sa. Tot așa Dumnezeu poate să se manifeste în extern prin părăsirea acelor, cari s'au lăsat pradă contagiunii păcatului; dar El, prin iubirea Sa pentru ei, îi iubește, pentru că iubirea Sa este nemărginit mai mare, decât iubirea unei mame pentru copilul ei. Precum celelalte atribute ale Sale, răbdarea Sa deasemenea este infinită. Oamenii, ca micile căldări, fierb repede de mânie pentru cea mai mică greșală. Dacă Dumnezeu s'ar aprinde tot așa de repede, lumea ar fi fost de mult grămadă de ruine.

3. Dacă doi oameni iubesc pe aceeași persoană, devin rivali și sânt geloși unul de altul. Un om, care iubește pe Dumnezeu, nu este gelos de altul.

La 15 Mai

Zlăua de 15 Mai constituie pe vecie o memorabilă dată în istoria poporului român al Ardealului.

În vremuri de restriște nu uităm s'o prăznuim cu atât mai dărz, cu cât această sărbătorire a marelui zile de 3/15 Mai 1848 era împreunată mai ales cu prigoniri și jertfe.

Deși, în situația actuală, cu zile de sărbători naționale sporite, însuflețirea pentru 15 Mai pare mult redusă, marelui pildel bărbatilor întruniți, în clipe istorice, pe Câmpia Libertății de lângă Târnave, rămâne pururea vie și pilduitoare în inimile poporului român ardelen, care privește astăzi cu sufletul înălțat și strâns unit spre steagul Regelui Mihai, identificându-se cu marile aspirații ale întregii națiuni.

Cu nădejde în Dumnezeu că, prin muncă și prin viață cinstită creștinească, avem să croim viitorul frumos al țării, salutăm și de astădată neuitată zi de 15 Mai, cu gândul evlavios și recunoscător la vrednicii și marii dispăruți, din al căror sacrificiu de avere și sânge au răsărit libertatea și reîntregirea neamului.

Apelul Majestății Sale Reginei Maria

Copiii sânt pentru omenire ceea ce e primăvara în natură. Surâsul lor e bucuria părinților; sănătatea lor e trăinicia neamului.

Din păcate, la noi, ei mor cu nemiluita; mor cu zile. Stăm în fruntea țărilor din Europa, în privința numărului născuților; stăm, din păcate, tot în frunte prin numărul copiilor cari se sting în fragedă vârstă. Aproape jumătatea morților într'un an sânt copii nevinovați până la 5 ani.

Mor de milzerie; mor de neîngrijire; mor din neștiința mamelor, care le închid ochii frângându-și mâinile, scaldându-i în lacrimi.

dacă și el îl iubește. — Dumnezeu este mândrit dacă nu-L iubesc. Cauza acestei deosebiri, între iubirea omului pentru Dumnezeu și iubirea omului pentru om, este că iubirea lui Dumnezeu e infinită. Un om nu poate răspunde, cu aceeași iubire, tuturor celor ce-l iubesc pe el, deoarece capacitatea lui pentru iubire este limitată, — ear capacitatea lui Dumnezeu pentru iubire este afară de limită și de aceea este suficientă pentru toți.

4. Mântuitorul va trăi în noi, și întreaga noastră viață va deveni ca a Lui. Sarea, când e dizolvată în apă, dispăre, însă nu încetează de a exista. Noi putem fi siguri de prezența Sa, gustând apa. Tot așa, eternul Mântuitor, cu toate că e nevăzut, se face cunoscut nouă prin iubirea, pe care El ni-o împarte.

(Din l. engleză).

Ionel Rafiroiu.

Lăstarele uscându-se, pădurea ajunge rarită. Locul se schimbă în pustiu, surpat de puhoae.

Datoria fiecărui e de a contribui la salvarea vieții copiilor. E datorie creștinească, umană, și națională. Popoarele nu înving numai prin arme și bogăție, ci mai ales prin numărul și sănătatea locuitorilor.

Societatea «Principele Mircea», și-a luat sarcina de a scăpa din ghearele morții cât mai mulți copii al neamului.

Ajutați o în împlinirea străduinței ei!

Dați obolul vostru fără silă, fără sgârcent!

Prisosal cheltuelii de o zi poate salva viața unui copil.

Dați voi, îndurerate mame! În lăturați durerea altor mame!

Dați voi, cei înstăriți! Mănele ce vă cer obolul, în numele bunătății omeniești, să vă evoace brațele tremurând ale copilului care se luptă, îmbujorat de friguri, cu chinurile boalei. Fie vă milă și scăpați-l prin tăria de a sacrifica plăcerile de o zi! E atât de slabă jertfa ce vi se cere și totuși atât de însemnată...

Dați cu toții, tineri și bătrâni, nevoiași ori bogați, după puterea fiecărui. Dania voastră să fie făcută cu toată inima. E ca ploaia mult așteptată, care aduce înlăturarea griji de mâne.

Lăsând copiii să moară cu zile săpăm cu mâinile noastre surparea temeliei a țării. Sub dărmătură însă se vor chinul și copiii copiilor nostri.

Cel salvați azi, prin obolul fiecărui, vă vor binecuvânta. Cei ce se vor chinul mâne, din nepăsarea noastră de acum, ne vor blăstema amar, ca pe unii cari n'am înțeles că prin prezent se asigură viitorul.

Nu întoarceți capul celor care vă vor cere pentru Societatea „Principele Mircea”.

Dați-le Obolul Vostriu!

Săvârșiți o faptă bună, scăpând copiii dela moarte. În acest chip înlăturați slăbirea neamului.

FOIȘOARA

Sadhu-Sundar-Singh

Iubirea

1. Dumnezeu este izvorul iubirii. Puterea gravității, care ține lumea în spațiu este, să zic așa, manifestarea în materia forții spirituale a gravității, care este iubirea și a cărui izvor este Dumnezeu. Magnetul atrage oțelul, nu fiind că oțelul este metal prețios, ci fiindcă oțelul are capacitatea de a răspunde. El nu atrage aurul. Aurul poate prețuște mai mult, dar nu are proprietatea de a răspunde. Tot așa și Dumnezeu atrage pe păcătoși, ori cât de păcătoși ar fi ei, dacă se căiesc și se supun voiei Lui; și nu pe aceia, cari se consideră drepti și cari nu se supun glasului iubirii Sale.

2. Sărutul este semnul exterior al iubirii de mamă pentru copilul ei.

Dacă copilul suferă de o boală contagioasă, mama poate să se abțină de a-l săruta; însă ea îl iubește, pentru că suferința copilului nu este mică, ci mare, și el atunci are nevoie mai mult de îngrijirea și iubirea sa. Tot așa Dumnezeu poate să se manifeste în extern prin părăsirea acelor, cari s'au lăsat pradă contagiunii păcatului; dar El, prin iubirea Sa pentru ei, îi iubește, pentru că iubirea Sa este nemărginit mai mare, decât iubirea unei mame pentru copilul ei. Precum celelalte atribute ale Sale, răbdarea Sa deasemenea este infinită. Oamenii, ca micile căldări, fierb repede de mânie pentru cea mai mică greșală. Dacă Dumnezeu s'ar aprinde tot așa de repede, lumea ar fi fost de mult grămadă de ruine.

3. Dacă doi oameni iubesc pe aceeași persoană, devin rivali și sânt geloși unul de altul. Un om, care iubește pe Dumnezeu, nu este gelos de altul.

dacă și el îl iubește. — Dumnezeu este mândrit dacă nu-L iubesc. Cauza acestei deosebiri, între iubirea omului pentru Dumnezeu și iubirea omului pentru om, este că iubirea lui Dumnezeu e infinită. Un om nu poate răspunde, cu aceeași iubire, tuturor celor ce-l iubesc pe el, deoarece capacitatea lui pentru iubire este limitată, — ear capacitatea lui Dumnezeu pentru iubire este afară de limită și de aceea este suficientă pentru toți.

4. Mântuitorul va trăi în noi, și întreaga noastră viață va deveni ca a Lui. Sarea, când e dizolvată în apă, dispăre, însă nu încetează de a exista. Noi putem fi siguri de prezența Sa, gustând apa. Tot așa, eternul Mântuitor, cu toate că e nevăzut, se face cunoscut nouă prin iubirea, pe care El ni-o împarte.

(Din l. engleză).

Ionel Rafiroiu.

Pericolul unei desamăgiri

Mișcarea paneuropeistă, din zilele noastre, este lipsită de istorie, e produs artificial, abstract: în aceasta stă eminamente pericolul său. Greșala sa e, că voește să «înfruptiască» o Europă, care este diferențiată până în cel mai mic amănunt, care nu a putut suporta nici când o uniune europeană, care trăiește doar din gândul ce nu aprobă deloc o astfel de uniune, o Europă a cărei tărie organică constă tocmai în aceea, că deși este mereu la marginea prăpastiei, nici odată nu a căzut în ea.

Europa de azi, în urma istoriei sale, este dușmană ori cărei uniuni, nu dintr'un capriciu, ci dintr'o ordine firească, — dușmanie ce își are cuibul în sângele fiecărui european.

Congresele răsunătoare, — la care vor lua parte unii oameni de stat și personalități active, — nu vor putea schimba nimic.

In chestia fondului de pensuni

Din cercuri preoțești dela sate primim următorul articol:

Ne apropiem de Dumineca Samarincii, când reprezentanții clerului și poporului se vor întruni în adunările eparhiale pentru a desbăte chestiuni de importanță, reclamate de bunul mers al afacerilor bisericești, culturale și economice de pe întreg teritoriul României întregite.

Adunarea eparhiei noastre, între alte probleme de interes general, se va ocupa și cu chestia fondului de pensuni, a cărei soluționare echitabilă, conform exigențelor vieții de azi, o așteaptă cu nerăbdare întreg corpul clerului și funcționarilor noștri bisericești.

Chestia fondului, fiind complicată, nu va putea fi rezolvită spre mulțumirea tuturor, fără a afla mijloacele materiale pentru alimentarea lui la «maximum posibil», ca să poată satisface toate trebuințele de pensionare potrivit vremurilor prin care trecem.

Primul statut al fondului, redactat în 1901, după punerea în vigoare a art. XIV al legii de congruă din 1898, cu suma maximală de 800 respective 1600 cor. ca pensune pentru preoți, corespundea mai bine necesităților reale de viață ale clerului din acel timp. După război, în 1919, într-o situație schimbată, s'au adus modificări în textul unor paragrafi cu o majorare oare care atât a taxelor anuale ce avea să le incaseze fondul dela membrii săi, cât și a pensiunii maxime după un serviciu de 30 respective 40 ani a preoților și funcționarilor bisericești. Anii următori însă au necesitat în textul statutului modificări nouă, care au urmat în adunarea eparhială din 1923. Dar, după atâtea evoluări ale valutei și valorilor reale, nici modificările din 1923 nu mai corespund necesităților înmulțite de pensionare ale clerului și funcționarilor bisericești. Cum se va putea susține văduva unui preot, îngreunată adeseori cu familie, cu o pensune anuală de câteva mii de lei? Paragraful 10 al statutului, deși stăpânește limita de

vârstă la preoți și protopopi la 65 ani, totuși au fost și avem și azi preoți și protopopi cari sânt ținuti în funcție peste limita prescrisă. Chiar înalți funcționari bisericești, aproape octogenari, muncesc din greu în birou alături de cei tineri, din cauza incapacității fondului de a-i pensiona la limita cuvenită a vârstei.

Astfel, fondul nostru de pensuni de circa 8 milioane lei e departe de a putea satisface cerințele de pensionare a oamenilor lui la limita, ori cel puțin aproape de limita, vârstei la care sânt pensionați funcționarii celorlalte categorii de muncitori intelectuali ai statului și societăților particulare.

Ne trebuie izvoare nouă de alimentare a fondului, care în timp relativ scurt să poată da pensuni mulțumitoare atât văduvelor și familiilor lor, cât și funcționarilor deveniți neapți de serviciu din cauza vârstei sau altor nenorociri care li pun în imposibilitate de a-și îndeplini slujba.

Știm că adunările eparhiale s'au ocupat intensiv și în anii trecuți cu chestia alimentării fondului, s'au discutat mijloacele de soluționare, s'a făcut apel la ajutorul statului și s'au frământat din destul să se poată realiza îmbunătățiri în favoarea fondului, fără a se putea ajunge la rezultat mulțumitor și la acord cu statul. De altă parte, cu taxele ce se incasează astăzi dela membri numai după salariul de bază fără adiționale, nu putem realiza beneficii care să alimenteze fondul după așteptările noastre. În tot cazul însă maxima: «prin noi înșine» ni se pare că ne-ar sprijini mai bine decât chiar ajutorul statului.

În cercuri preoțești, unde chestiunea fondului se discută cu interes, sânt diferite păreri, între care îmi permit a înșira unele ce mi s'ar părea a fi mai ducătoare la scop:

1. Să se ridice taxele tuturor membrilor fondului la 5%, după întreg salariul (salar de bază și adiționale) ce-l primește preotul sau funcționarul.

2. Bisericele să fie impuse cu 3%, după venitul bugetar, ținându-se în evidență și inventarul averii, și făcându-se o constatare exactă a ace-

stor venituri prin adunările protopopești, la care vor lua parte ca informatori toți preoții tractului.

Taxele puse până acum pe parohii, în sume de câte 40—80 lei anual, sânt atât de bagatele încât din ele prea puțin câștigă fondul. În schimb se cheltuesc din bugetele bisericilor sute și mii lei, pentru scopuri ce cad numai în a doua categorie a trebuințelor generale bisericești.

Să se reducă cheltuielile de prisos fără de care am putea trăi, și ținând seamă de faptul că veniturile parohiilor din arenze au scăzut față de anii trecuți din cauza crizei economice-financiare, să se facă cruțări în bugetul fiecărei biserici, pentru a se putea incasa și pentru fondul de pensuni o sumă majorată de 300—500 lei anual dela parohiile rurale. Am avea însă un remarcabil venit dela câteva biserici urbane cu averi frumoase, care ar contribui cu cvote ce s'ar ridica la mii și zeci de mii lei. Ne putem închipui ce efort însemnat am da fondului. Într'un an s'ar realiza venituri care după dispozițiile statutare de azi nu le-am putea realiza decât în 5—6 ani.

3. Pe lângă discurile dela «Florii» și «Rusalii», să se poarte încă două discuri în fiecare biserică, unul la sărbătoarea «Adormirea Maicii Domnului» și altul la «Anul nou».

4. §-ul 22 din statute să se pună în aplicare în întregime. Jumătate din venitul parohiilor vacante să intre întreg la fondul de penzii. Administratorii parohiali să fie responsabili pentru incasarea și achitarea în întregime a acestui venit la fond.

5. Avem o pleiadă de intelectuali, crescuți prin ajutorul bisericii, unii dintre ei fii de preoți, membri marcanți ai diferitelor corporații bisericești din eparhia noastră. Să se facă apel la simțul lor de jertfă, ca unora cari sânt mădulări ai aceleiași biserici în jurul căreia au crescut.

Și noi credem că nu se vor feri dela un sacrificiu care are menirea să sprijinească, ridicând de pe drumurile mizeriei, clasa preoților și familiilor lor. — Contribuind, cler, biserici, funcționari, și alți intelectuali, credem că am putea soluționa che-

stiunea ardentă a pensionării slujbaşilor bisericii, cari nu reclamă dela «biserica vie» căreia îi servesc, decât «minimum posibil» pentru familiile lor în vremuri de restriște.

Apelăm la simțul de jertfă și la sufletul luminat al tuturor deputaților, clerici și mireni, ai adunării eparhiale din acest an, și le dorim izbândă deplină în toate problemele dela ordinea zilei.

Pr. Iuliu Moldovan.

ANUNȚ

Se aduce la cunoștință și pe calea aceasta, că la 1 lunie a. c. se deschide sanatorul nostru dela schitul Păltiniș.

Acest sanator se află în munții Rășinarului, în mijlocul codrilor de brad, la 1400 m. altitudine, pe versantul de miazăzi al unei coline, ferit de vânt și scădat toată ziua de razele soarelui.

Inzestrat cu tot confortul: conductă de apă în fiecare cameră, sobe de teracotă, lumină electrică și telefon, este cea mai bine organizată stațiune climaterică din țară.

La câțiva metri mai sus de sanator se înalță bisericuța având lângă ea locuința călugărilor. În biserică se fac slujbe religioase, unde oaspeții pot să-și îndeplinească îndatoririle creștinești de înălțare sufletească către Cel Atotputernic.

În astfel de împrejurări este cel mai potrivit loc pentru recreația sufletească a omului.

Smuls din mijlocul preocupărilor zilnice, și transportat în liniștea pădurii de brad, admirând măreția munților și adâncimea văilor, sufletul omenesc se înalță către Creatorul și primește puteri noi dela Cel care «toate întru înțelepciune le-a făcut».

Dar nu numai sufletul se înviorază, ci trupul istovit de muncă se întărește.

Taxa, pentru preoți, pentru o cameră pe lună este de 1000 lei fie cu unul sau două paturi. Taxa pentru alimentare este de 7000 lunar. Pentru copiii între 3—5 ani se plătește taxă de alimentare 3000 lei, iar copiii între 5—10 ani 4600 lei.

Ceice doresc a reține camere, sânt invitați a face cerere la Consiliul nostru arhiepiscopesc în timpul cel mai scurt, deoarece acum se repartizează camerele.

Pentru orice informații stăm cu plăcere la dispoziția Onor. preoților.

Consiliul arhiepiscopesc.

Istoria nu se poate face de cei dela periferie, din afară, de cei ce se pretind intelectuali, ci ea trebuie să izvorească din *adâncime*, din realitatea intimă a omenirii, — ori asta nu se poate *fabrica* în congrese.

Buna înțelegere trebuie să se facă dela națiune la națiune, pe baza unei conviețuiri de «vecinătate». Paneuropa, neînțelegând acestea, a făcut un salt mortal dela periferie la centru, dela un tot abstract la particulele cele mai concrete.

Paneuropa e o idee obosită, înfăptuită fără putere, este dușmanul de moarte pentru ea însăși, — și ar fi fost mai bine să nu mai fie, decât să «vrea» să fie fără să poată. Avem un exemplar viu: *comunismul*.

O idee, care se discreditează prin ea însăși, se discreditează pe un timp atât de îndelungat, încât îi trebuie multe generații ca să-și poată vedea reparate greșelile. Acest pericol ame-

nință și «paneuropa», căci ea s'a născut prea de timpuriu, într'un timp, când pentru Europa istorică este de ajuns munca depusă în spiritul de dinaintea războiului. Căci această Europă este aici cu mult mai *tare*, decât s'ar crede. *Cortolan Bărbat*.

Doi preoți în trecutul bisericii din Râșnov

Între bisericile vechi, cari în trecutul nostru plin de slavă, au avut fericirea să se împărtășească din mila voievozilor noștri «păstrători de legi și datini», se socotește și cea dela Râșnov.

În multe documente adunate în volum sub titlul de «Relațiile Țării Românești cu Brașovul și Țara Bărsii», de marele slavist Ioan Bogdan, găsim pomenită comuna Râșnov și pe Râșnoveni. Numele acestei comune

il putem urmări din aceste documente până pe timpul lui Mircea cel Mare.

În urma acestor relațiuni, nu se putea ca cei de acelaș sânge și lege să treacă nepăsători pe lângă bisericuța clădită în anul 1384.

Mai târziu, din arânda unei moșii, Domnul Mihai Șutu, hotărăște «să se cumpere ceară, unt de lemn, tămâie, făclii și alte podoabe trebuincioase. Numeste pentru buna chivernisire trei jurați pravoslavnici, unul din Râșnov, unul din Brașov, pe stărostele Ioanichie Lebul și pe Biv vel stolnicul Dumitrache din Țara Românească. Lebul în fiecare an să raporteze Mitropolitului Ungro-Vlahiei cât a fost arânda și cum s'au folosit banii». (Ștefan Meteș: Păstori ardeleni în Principatele Române, pag. 40—41).

Iu șirul preoților vechi cari au servit la această biserică, este și popa Mihai.

«Atunci au venit și Miha sin (fiul) popei Dobre din Țara Sârbească dela învățătură, deci n'au încăput la besearică, căci n'au vrut să facă gălceavă între oameni și între preoți, ce au așteptat vreme dela Dumnezeu.

1576 (7084) din venirea Bulgarilor 184, au venit Schei dela Râșnov și l-au poftit la sfat și la preoții de aici, de l-au trimis în Țara muntească de l-au preotit, și au fost preot la Râșnov un an și câteva săptămâni». (Sterie Stinghe, Istoria Bisericii Scheilor Brașovului, pag. 3).

Dar mai târziu făcându-se vacant un post de preot la Râșnov, vine aici pe lângă preotul lane.

Despre acelaș preot Mihai găsim scris: «Popa Mihai fiul popei Dobre dela Brașov, om cu multă învățătură câștigată la Sârbi, traduce de-a dreptul din Slavonește Evanghelia lui Corei». (Dr. I. Matei: Preoți-

Serbarea zilei de 10 Mai în Sibiu

Ziua de 10 Mai s'a serbat în orașul nostru și'n anul acesta cu o deosebită solemnitate.

Toate oficiile și prăvăliile au fost închise; edificiile publice și particulare pavoazate cu drapelul național.

Serviciul divin în catedrala noastră s'a săvârșit la ora 10 din partea P. C. Sale protoiereului militar Iosif Serafim, asistat de preoții catedralei. Cântările le-a executat corul mixt al Școalei Normale, condus de profesorul T. Popovici. Predica ocazională a fost rostită de prot. mil. I. Dăncilă.

În fața catedralei era postat batalionul Școalei militare în frunte cu drapelul și muzica școalei.

La serviciul divin au luat parte I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, consilierii mitropolitani și arhiepiscopiești, profesorii și elevii tuturor școlilor din Sibiu, toți domniile ofițeri din garnizoană în frunte cu dl Gen. Ștefan *Panaitelescu*, Comandantul Corpului VII armată; reprezentanții forurilor civile, în frunte cu dl prefect județan Gen. în retagere Dr. Gheorghe *Moga*.

Când în catedrală s'a rostit rugăciunea pentru sănătatea și îndelunga viață a M. S. Regelui nostru *Mihai I*, muzica militară a intonat Imnul la rugăciune.

După terminarea serviciului divin din catedrală, când dl Gen. Comandant a eșit din catedrală și a trecut trupa în revistă, muzica a cântat onorul la General, iar Bateria din 35 Artilerie a început tragerea a 101 lovituri.

Dela catedrală întreaga asistență s'a îndreptat spre piața Regele Ferdinand, unde pe un timp admirabil, a urmat *defilarea*.

Au defilat întâi elevii și elevele tuturor școalelor din Sibiu, a urmat apoi defilarea trupelor, dându-ni-se din nou ocaziune să asistăm la impunătorul aspect și să admirăm ținuta scumpei noastre armate.

Defilarea a durat timp pe peste 1 oră.

Au urmat apoi *recepțiunile* în sala cea mare a Prefecturii, primite de dl General Comandant al Corpului VII și de dl prefect al județului.

S'au prezentat dnii ofițeri din garnizoană, reprezentanții bisericii noastre și ai celorlalte confesiuni, precum și reprezentanții autorităților civile.

Tuturor reprezentanților le-a mulțumit prin cuvinte alese și calde, atât

mea românească ardeleană în vechiul al XVII, pag. 49).

A doua figură de preot de care se face pomenire și pe care-l întâlnim pe la anul 1701 cu ocazia protestului proto-notarului Ioan Șaroși, este popa Staicu. Acesta protestează sărbătorește alături de alți preoți și mireni, «ținători de atinsele locuri, și că rămân pe lângă confesiunea străbună», (Dr. G. Popovici: *Unirea Românilor din Transilvania*, pag. 166).

Iată două figuri însemnate de preoți din trecutul bisericii din Râșnov. Cel dintâi harnic săpător în ogorul culturii românești, al doilea în care ne-am îngropat «și moșii, și strămoșii».

Ioan Lascu.

Vorbe înțelepte

Cine umblă cu gândul acasă,
își pierde căciula prin târg.

dl General Comandant, cât și dl Prefect, scoțând în relief momentele culminante ale zilei.

În după amiaza zilei de 10 Mai muzicile militare au cântat dela ora 4—6 p. m. în diferite puncte ale orașului.

În sala mare dela Thalia s'a ținut, la ora 6 seara, *festivalul* de zece Mai, organizat de Asociațiunea culturală și Federațiunea corpului didactic din Sibiu, cu binevoitorul concurs dat de: corul Școalei normale A. Șaguna secțiunea de fete, corul Școalei militare de infanterie, corul mixt al învățătorilor, Reuniunea de muzică «Gh. Dima» și orchestrele Școalei militare și orașului Sibiu. După intonarea Imnului Regal, executat cu mult brio de aceste coruri și orchestre, conduse de dl N. Oancea, s'au rostit două discursuri festive, potrivite însemnătății zilei: primul ținut de generalul Com. Corp. VII, dl Ștefan *Panaitelescu*, al doilea de inspectorul școlar, dl Silviu Teșosu. Câteva bucăți corale și de orchestră, și multe recitări de versuri, spuse de membri ai corpului didactic și de tinerimea școlară, au completat programul festivalului de zece Mai, ascultat și aplaudat de public neobișnuit de numeros, (intrarea ca totdeauna a fost liberă; — pentru viitor ar fi mai consult, dacă s'ar permite accesul publicului în sală numai în măsura numărului scaunelor, cum se practică astăzi la orce spectacol).

Au fost de față la festival: I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* al Ardealului, reprezentanții tuturor autorităților locale, tinerimea școalelor noastre, și alt auditor din toate clasele sociale.

Sărbătoarea s'a sfârșit cu obișnuita retragere cu torțe și muzică militară la ora 9 seara.

Școala ort. rom. de cântăreți din Sibiu, — la sate

Înțelegându-și rolul de instituție de misionarism, religios și cultural, Școala ortodoxă română de cântăreți din Sibiu și-a fixat larg program de activitate pe acest teren (vorba tânărului profesor I. Popița dela școala de cântăreți). Duminecă de Duminecă și sărbătoare de sărbătoare, profesorii și elevii, își iau drumul apostolatului și înfruntând piedeci multe și diferite, descind în satele din jur, purtând dorința fierbinte de a contribui la înălțarea sufletească a poporului nostru prin cântarea și cuvântul lor.

Astfel și în Dumineca trecută, a Slăbănogului, această școală a fost invitată în comuna Ruscior. De dimineață, elevii cu profesorii: V. Chira, I. Popița, în frunte cu directorul păr. Ștef. Morariu, au participat la sfânta slujbă, unde au cântat cu toții la utrenie. Sfânta liturgie s'a celebrat prin pârintele director al școalei și preotul local Ilie Brad, și răspunsurile au fost cântate de corul școalei pe trei voci, condus de prof. V. Chira. Tot la sf. liturgie a predicat prof. I. Popița, având ca temă textul din Ioan cap. V «Doamne, om nu am care să mă ajute, ... să mă fac sănătos» și dovădind că este imperios necesară întoarcerea la adevărata viață creștinească, pentru că numai astfel este cu putință o schimbare radicală a vieții sociale și o canalizare a ei, la calea cea bună a «adevărului». Predica ascultată cu toată încordarea din partea credincioșilor a fost viu primită.

După ce s'a luat masa la parohul locului, elevii școalei au desfășurat un frumos și instructiv program la care au participat toți credincioșii din comună, dovădindu-se sala școalei prea neîncăpătoare. Programul condus de prof. păr. N. Topolog, s'a al-

cătuț din cântări religioase și patriotice, declamări și o piesă teatrală de efect instructiv.

La finea programului, păr. director al școalei a ținut un însuflețit cuvânt de mulțumire, pentru dragostea cu care a fost primită această școală și urmărită în tot timpul desfășurării programului ei. În cadrul unei scurte conferințe, fiind timpul înaintat a arătat păr. director, multe necazuri care bântuie satele noastre. La multe nemulțumiri și neajunsuri poartă vina, în mare parte, și țăraniile nostri. «Nu observați d-voastră cum luxul a pus stăpânire pe copiii și copilele d-voastră? — fetele, care nu au un brățar de mămăligă pe masă, pun zorzoane pe ele și se îmbracă mai luxos, cum odinioară erau îmbrăcate preotesele satelor. Nu vedeți d-voastră, că azi ușile cărciumelor sânt larg deschise, — pe când ușa bisericii rar se deschide de credincioșii noștri» le spune cu glasul de părinte directorul școalei... În lată ordine de idei, laudă pornirea frumoasă a sâtenilor de-a fi însuflețiți până la unul când au ridicat frumosul și impunătorul edificiu școlar, care așteaptă în curând terminarea și-i îndeamnă a nu se odihni până atunci, până când alături de școală nu vor vedea ridicată și *casa culturală*, pentru care scop dispun de un frumos fond, inițiat de harnicul preot local. Îndeamnă apoi pe cei de față a se însirui cu toții sub drapelul Asociației noastre pentru cultura poporului român, arătând în fața poporului, binele și folosul ce-l vor trage de aici.

Indemnurile părintelui director au fost răsplătite din partea ascultătorilor sălii arhipline a școlii cu însuflețite «Să trăiască!»

Ca încheiere, parohul locului a mulțumit călduros în numele credincioșilor săi, păr. director, profesorilor și elevilor școalei, pentru oboseala de-a le procura câteva momente de înălțare și reculegere sufletească și dând poporului directive spre o adevărată viață religioasă-morală.

La plecare școala a fost condusă de locuitorii comunei în cântări de muzică până în capul satului.

Urmându-și cu sfîntenie programul fixat, această tină școală își va crea un frumos viitor și de mult folos pentru biserica noastră, fiind asigurată de tot sprijinul forurilor superioare și în deosebi al I. P. S. Sale Mitropolitul *Nicolae*, care a dat viață acestei instituții mult promițătoare.

Participant.

Nr. 4336/1930.

Notificare oficială

Se aduce la cunoștință, că examenul de diplomă la Școala de cântăreți a Arhiepiscopiei Ortodoxe de Alba-Iulia și Sibiu se va începe în 19 Iunie crt.

Candidații, cari vor a se supune acestui examen, se vor anunța până la această dată la Direcțiunea Școalei, înaintând următoarele documente:

1. Actul de naștere și de botez;

2. Certificatul despre absolvirea cursului II al școalei de cântăreți;

3. Certificat, că au făcut practică de cântăreț bisericesc în cursul anului școlar 1929/1930.

Sibiu, la 13 Mai, 1930.

Consiliul arhiepiscopesc.

„Săptămâna copilului“

Societatea «Principele Mircea» pentru protecția copiilor din România a organizat o colecție publică, numită «Săptămâna copilului», cu care ocazie va aduna fondurile necesare pentru a ajuta și sprijini copiii sărmani, îngrijiți de societate.

S'a obținut permisiunea ca această colecție să se facă și în biserici în Dumineca din 25 Mai a. c.

Intrucât scopul pentru care se face această colecție este dintre cele mai frumoase și mai utile, acțiunea numitei societăți o recomandăm a fi sprijinită printr'un disc special în toate bisericile noastre.

Banii strânși cu această ocazie să se trimită la casieria Consiliului cu raport în cel mult opt zile dela data arătată.

Consiliul arhiepiscopesc.

Statuia lui Avram Iancu la Târgul-Murăș

În ziua de 10 Mai 1930, la sărbătoarea națională, s'a făcut în Târgul-Murăș desvelirea monumentului ridicat lui Avram Iancu.

După slujba divină din biserică, la ora 10¹/₂, popor mult s'a adunat în fața statuei ecvestre a eroului, unde P. S. episcopul Nicolae al Clujului a celebrat serviciul religios. Când, la ora 10⁴⁵, s'a desvelit monumentul, care e opera sculptorului Dimitrie Bărlad, tunurile au tras salve, iar muzicile militare au intonat imnuri. Jerbe frumoase de flori s'au depus, la piedestalul statuei, din partea senatului, camerei, armatei, magistraturii, școalelor și a altor instituții.

Au cuvântat: P. S. episcopul Nicolae, dorind ca duhul lui Iancu să se reverse asupra tuturor fiilor țării, și arătând rolul istoric al luptătorului pentru libertate.

După alte însuflețite cuvântări, rostite de generalul Trăilescu, ministrul Voicu Nițescu ș. a., a urmat defilarea trupelor și recepția dela primărie, iar seara o serbare foarte reușită organizată de soc. «Mărăștii».

Cum sânt tratați credincioșii unei biserici greco-catolice, se arată într-o corespondență a ziarului din Petroșani, *Avântul* (Nr. dela 11 Mai 1930), care comunică următoarele: «Primim vestea, complet întemeiată, că părintele Ioan Dănescu din Mățăști a refuzat să sfințească vinul și pâinea pentru sfințele Paști credincioșilor săi, pentru că aceștia n'au avut puterea să plătească suma cerută de sfinția sa și nici n'a oficiat serviciul religios în prima zi de Paști. Ceva mai mult, când reprezentanții credincioșilor s'au dus să solicite, pentru nu știu a cătea oară, sfințirea vinului și pâinii, părintele sus zis a răspuns: «*Luați paștele în sac și mergeți cu ele în comunele vecine, dacă nu mi se dă suma cerută*». Și amărății credincioși în ziua mare a sfințelor Paști au împrumutat pâine și vin sfințite în altă comună și împrăunându-le cu cele ce aveau ei au îndeplinit obiceiul creștinesc, iar sf. slujbă au ascultat-o dela un cântăreț ortodox».

Comuna amintită dorește să treacă la ortodoxism.

INFORMAȚIUNI

Oaspe distins. Orașul nostru a avut zilele trecute un distins oaspe, pe marele filolog român dr. V. Mayer Lübbe, fost profesor la Universitatea din Viena, iar de prezent prof. în Bone. D. Sa însoțit de d-na și d-ra, face o călătorie de studiu prin orașele principale ale țării noastre. Au sosit în Sibiu, venind dela Cernăuți în 8 Mai seara. În 9 Mai călăuziți de dl H. Petrescu și prof. Breazu, au vizitat Călimăneștii și mănăstirile Cozia și Hurezul. În 10 Mai au asistat la festivitățile din orașul nostru, la serviciul din catedrală, la defilarea din piață și la Festival. În această zi au fost la dejun oaspeții I. P. S. Sale Metropolitului nostru Nicolae împreună cu mai mulți sibieni. În 11 l. c. a vizitat orașul, muzeul Brukenthal și al Asociațiunii. La ora 1 primăria orașului a oferit în onoarea dărilor un banchet, iar după masă au vizitat Seliște. În 12 c. au plecat la Cluj, unde a ținut două conferințe în limba franceză. După Cluj, va vizita Bucureștii.

La Ziua Mamei. În a doua Duminecă din luna Mai s'a serbat și în țara noastră Ziua Mamei, cu un program în cadrul școlar, dar de sigur și în cel familiar. Cu această ocazie un confrate cotidian își exprimă dorința scriind: «Dacă s'ar dobândi, ca măcar într-o zi pe an să nu se mai audă înjurătura mamei! Ce serbare cu adevărat educativă ar fi! Ce manifestare de devoțiune s'ar produce!» — Indreptățiți dorință.

† **Gavril Tripon**, avocat, a încetat din viață la Cluj în vârstă de 70 ani. Fusesse sub regimul ungar, vicepreședinte al partidului național român din Ardeal și luptător neînfrânt împotriva aceluși regim. După întregirea neamului, e numit prefect al județului Bistrița-Năsăud, apoi ales parlamentar al acestui județ. S'a bucurat de multă trecere la sătenii din partea locului, fiind om cumpănit, drept și corect. A fost înmormântat Sâmbătă d. a. Odihnească în pace!

Act de mulțămire. Subsemnatul, în numele credincioșilor din comuna Căpâlna, județul Alba, aduc cele mai călduroase mulțămiri dnei și dlui **Ioan I. Moga** pentru darurile aduse sfintei noastre biserici. La împlinirea aior 200 de ani decând iubiții lor strămoși au dăruit tot acestei biserici un clopot, care ni l-a răpit marele război, au binevoit a dăru un frumos clopot, în valoare de 70.000 lei, precum și frumoase țesături și odăjdii. Fapta aceasta, atât de grăitoare, să fie îndemn și pentru alți buni credincioși și vrednici urmași ai înaintașilor noștri cucernici și cu simțul răspunderii în fața Domnului nostru Isus Hristos. Pr. **Vasile Dobre**.

Sindicatul presei române din Ardeal și Bănat, la un deceniu de existență, face către publicul mare românesc un călduros apel pentru contribuții benevole în folosul unui **cămin** al ziariștilor români în Cluj. Sumele se vor remite pe adresa: **Sindicatul presei române**, Cluj, strada I. C. Brătianu 45.

Camera de agricultură a județului Arad a înaintat ministerului de agricultură o plângere, în care se arată că speculanții au început să cuture satele și să angajeze pe prețuri derizorii recolta viitoare. Așa, se oferă 180—250 lei pe suta de kilograme de orz, porumb și grâu. Ministerul a primit asemenea plângeri și din nordul Bucovinei.

Pocăință. Din Deva se anunță: Un țaran dela Făgetul bănățean vine, în mână cu două pălări, la prăvălia unui pălărier în Deva și se roagă de măiestru să reprimească pălăriile aceste două și să-l ierte, pentru că la târgul din urmă el, țaranul din Făget, s'a scăpat de i le-a șterpelit, — dar din ziua aceea i s'au întâmplat mari nenorociri: i-a murit nevasta, i-a crepat o vită, i s'a îmbolnăvit feciorul... Înapoind ce a furat, crede că nu i se vor mai întâmpla alte nenorociri. Negustorul l-a iertat, și omul, făcându-și o cruce, a plecat ușurat.

Moartea exploratorului Nansen. Celebrul explorator Fridjof Nansen a încetat din viață, în vârstă de 69 ani, în 13 Mai a. c. la Oslo. Moartea lui Fridjof Nansen a provocat adânci regrete și în cercul Societății Națiunilor. Nansen a fost dela 1920 până la 1926 delegat permanent al Suediei pe lângă Liga Națiunilor și a fost până în ultimul timp comisar suprem al Ligii Societății Națiunilor pentru emigranți. În această calitate a desfășurat o activitate de mare merit. A adus servicii de neprețuit mai ales refugiaților. Consiliul Societății Națiunilor a exprimat condolențe familiei defunctului.

Prigonirile continuă. Guvernul sovietic a arestat și pe Riza Edin, primul muftiu (îalcuitor de coran) al musulmanilor din Rusia, pentru motivul că n'a voit să semneze declarația de neprigonire a musulmanilor din partea sovietelor.

Pentru preoțime. Stofe bune, ieftine, spectacole pentru reverenți, se găsesc de vânzare, în cantitate restrânsă, la Librăria Arhiepiscopale, Sibiu. Doritorii sânt invitați a se adresa cu încredere și cât mai curând către Librăria noastră.

ȘTIRI LOCALE

Concert și teatru. Corul «Gutenberg» și reuniunea de cântări «Typographia» aranjează Sâmbătă, în 17 Mai 1930, la ora 8 seara, în sala mare dela «Unicum» un concert împreună cu teatru și dans.

Pagina pastorală

La Dumineca Samarinenii

«Duh este Dumnezeu, și cei ce se închină lui, cu duhul și cu adevărul se cade să se închine». (Ioan 4, 14). Frați creștini, — prin acest text Mântuitorul nostru Isus Hristos a exprimat unul din adevărurile cardinale ale legii Testamentului Nou. Prin cuvintele de mai sus Mântuitorul definește natura Dumnezeului Noului așezământ, legii celei desăvârșite și eterne, fixând totodată și raportul credincioșilor acestei legi către Dumnezeu lor absolut, unic, personal, desăvârșit și etern. — **Principiului doctrinar superior trebuie să-i corespundă un cult spiritualizat:** «Duh este Dumnezeu și cei ce se închină lui, cu duhul și cu adevărul se cade să se închine».

Aceste cuvinte, frați creștini, au fost spuse femeii Samaritence, la fântâna lui Iacob, din partea Mântuitorului nostru Isus Hristos. După ce i-a vorbit de apa cea vie, după ce i-a arătat trecutul, femeia minunându-se de duhul cu care vorbea Isus, din care pare a fi sezizat o undă, l-a întrebat vrăjită zicând: Doamne, văz că proroc ești tu, părinții noștri în momentele acestea s'au închinat și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde se cade a se închina. Zis-a ei Isus: femeie crede mie că va veni vremea când nici în muntele acesta, nici în

Ierusalim vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați căruia nu știți, noi ne închinăm căruia știm, că mântuirea din ludei este. Ci va veni vremea și acum este, când închinătorii cei adevărați, se vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul; că Tatăl acest fel caută să fie cei ce se închina lui: Duh este Dumnezeu și cei ce se închină lui, cu duhul și cu adevărul să se închine».

Mântuitorul Hristos a venit în lume să plinească și să desăvârșească «legea» a venit să șteargă eroarea, să spulbere orice îndoială și să arate omului adevărata cale a mântuirii. Înaintea slăvitei sale arătări, oamenii erau în rătăcire: Evreii sustineau că adevăratul loc de închinare este Ierusalimul; Samarinenii și-aveau templul pe muntele Garizim, iar Grecii politești au fixat pe Olimp, locuința zeilor lor. Și în genere popoarele păgâne fie în vremuri vechi, fie astăzi, leagă divinitatea căreia se închină, **fie de un loc, fie de un obiect anumit.** După diferitele concepții, existau diferite zeități cu anumite calități și defecte, cu anumite puteri și slăbiciuni.

Mântuitorul nostru Isus Hristos, prin apariția sa a zdrobit toate simulacrelor vechi, produse estetice, și stângace de cele mai multeori, ale diferitelor neamuri. — **Dumnezeu e Unul și Sfânt, Tatăl tuturor, Creatorul și Pronietorul a toate; nu este legat nici de timp, nici de loc și nici de spațiu, este Duh.**

Femeia Samaritencă văzând că are înaintea ei un profet, nu preocupată de chestiunile religioase, dar văzând că Mântuitorul i a știut păcatele, chinuită se pare, muștrată de conștiință, preocupată poate de cântă a întrebat, unde este adevăratul loc de închinare, voia să audă acest lucru din gura unui profet, ca Isus, căci doar nu i-se va mai oferi mâine ocazia să vorbească, ca un profet.

Întrebarea asupra **locului închinării** nu poate fi soluționată, decât prin **obiectul închinării**, iar **calitatea obiectului închinării** noastre, o **tradează însuși felul cum ne închinăm. Dela superioritatea principiului rugăciunii noastre depinde și locul și felul rugăciunii.**

«Nici aici, nici în Ierusalim, răspunse Mântuitorul; căci voi vă închinați căruia nu știți». De fapt Samarinenii aveau niște idei despre Iehova, dar foarte vagi; pentru ei nu era Dumnezeuul care se revelează ca pentru ludei, de aici cuvintele noi ne închinăm căruia știm. — Prin aceste cuvinte Mântuitorul sintetizează comunitatea vie a jidovilor, precum o reprezintă el. Adevăratul Israel se închină Dumnezeului revelațiunii continue și din acest Israel ne vine și mântuirea. Va veni timpul și-acum este — zice Isus, — vremea e plinită adecă. Mântuitorul de față stă; El este de acum înainte centrul adevăratei închinări, în jurul lui s'a adunat societate adevăraților închinători, în jurul lui s'a adunat societatea adevăraților închinători, în duh și'n adevăr.

Duhul și adevărul sunt Garizimul și Ierusalimul ceresc, locuri de închinare în afară de spațiu. Închinare cu duhul, adecă închinare opusă celei exterioare, exteriorizată și chiar trupească fanatică. În duh, în opoziție adecă cu spațiul. Căci și Tatăl caută asemenea închinători, precum și închinătorii cu duhul caută un Dumnezeu spiritual, duhovnicesc. — **Obiectului rugăciunii trebuie să-i corespundă, felul rugăciunii:** «Duh este Dumnezeu». O lege vitală nouă e proclamată pentru închinători, ei vor trebui să se închine lui Dumnezeu cu duhul și cu adevărul. Oricum altfel de închinare e ridicată, precum au încetat toate religiile vechi. Principiului religiei trebuie să-i corespundă

felul închinării. Dumnezeu ca Duh viu și numai Duh, se descopere și închinătorului ca atare; respinge fățarnicia și rugăciunea falsă, precum și pe cea simbolică tendențioasă.

Și în Vechiul Testament se vorbește des preduhul lui Dumnezeu (4 Moisi 16, 22). **Noul Testament însă vorbește apriat de Dumnezeu ca Duh** (Ioan 4, 24). Avem și în privința aceasta o plină a legii, o desăvârșire a descoperirii anterioare. Duh este Dumnezeu. **La întrebarea unde se cade să ne închinăm, Mântuitorul răspunde prin definirea ființei lui Dumnezeu, a obiectului rugăciunii noastre.** Dumnezeu nostru al Noului așezământ, nu e legat nici de Garizim, nici de Ierusalim, nici de oricare alt loc. El este duh, și duhul unde voiește suflă, se află pretutindenea, în cer și pe pământ, în văzduh «în mări și'n toate adâncurile», Dumnezeu e omniprezent. Orunde ne vom afla, El e de față și l-ne putem închina. Mântuitorul nostru Isus Hristos ni-a descoperit adevărata ființă a lui Dumnezeu, care întrece orice concepție despre divinitatea de până atunci. — **Tatăl nostru cel ceresc e o ființă pneumatică, care întrece orice rațiune (omenească) și ca atare e calmea tuturor desăvârșirilor.**

Pe lângă eminentele sale calități, Dumnezeul Noului așezământ e împodobit cu două virtuți mai ales, cari în religiunile pre-creștine n'an fost cunoscute: atot bunătatea și atot-milostenia. Câtă încredere nu inspiră creștinului aceste două cerești însușiri ale Dumnezeului său!

Și creștinul mai știe un lucru, că pentru a afla pe Dumnezeu și pentru a comunica cu el, nu trebuie să alerge în afară, căci Dumnezeuul său nu-i legat de anumite locuri sau lucruri din lume, el cunoaște, sau mai bine zis, **lul i-s'a descoperit o altă cale către Dumnezeu, calea sufletului său** «Duh este Dumnezeu, și la duh nu se poate ajunge decât tot prin duh». Vrem să comunicăm cu Dumnezeu? Ne dorim după El?, să ne coborâm în profunzimile sufletului nostru și-l vom afla.

Rugăciunea noastră va trebui făcută deci în duh și'n adevăr, căci numai așa vom putea afla și cunoaște pe Dumnezeu, Spiritul cel mai înalt.

În mod firesc, va trebui să ne punem acum întrebarea: Sunt oare de prisos bisericile în noua religie? Închinarea în cadrul anumitor rituale e neconformă cu Evanghelia?

Acest fel de închinare nu exclude nici bisericile și nici liturgiile. În actele liturgice trebuie să recunoaștem întruparea în simpoluri a spiritului creștin de rugăciune, care rodește înfrânarea vie și spiritualizarea tuturor aspirațiilor noastre.

Și spre aceasta tindem, căci spirit este Dumnezeuul nostru și desăvârșirea lui o dorim, fideli menirii dată nouă de Mântuitorul: «Fiți desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este». Amin.

NOTĂ. Cu moartea împăratului Solomon împărăția lui s'a împărțit în două: Iuda și Israel. Stăpânitorii ludei și-aveau reședința la Ierusalim, iar ai lui Israel la Samaria. — Intrucât Israelitenii au uitat pe Iehova, după cum citim în cartea IV. a Împăraților capitolul 17 v. 24—42, acesta i-a pedepsit, trimițând asupra lor pe regele Asiriei care i-a dus în captivitate. În locul lor regele Asiriei a trimis locuitori din Babilon, din Cuta, din Avah, din Emat și din Sefarvaim. — Acestor locuitori li-a dat un preot din Israel, pentru a-i învăța să cinstească pe Iehova. Dacă cinsteau și pe Iehova, ei au continuat însă să se închine idolilor lor mai ales. Astfel încât în Scriptură se zice despre Samarineni: «Și se temeau neamurile acestea și de Domnul, și slujau și idolilor lor, și fiii lor și fiii fiilor lor, precum au făcut părinții lor, așa fac și ei până în ziua aceasta». (IV Împărați 17, 42).

Gheorghe Secaș
profesor de teologie.

(27) 1—3

Anunț

La casa de aici din Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45 a fondului tipografiei arhidiecezane, se dau în întreprindere:

1. Vopsitul ușilor și ferestrelor, precum și chituiră lor întrucât e deteriorată.

2. Inlocuirea scocurilor deteriorate.

Ofertele în scris, puse în plic sigilat, se primesc până la 26 Mai a. c. inclusive, și sunt a se adresa Comisiunii Administrative a tipografiei arhidiecezane, Sibiu Str. Mitropoliei Nr. 45.

Comisiunea administrativă a tipografiei arhidiecezane.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

CURS

de

Indrumări misionare

pentru folosirea studenților în teologie, preoților parohi și misionarilor eparhiali

de

Dr. VASILE GH. ISPIR

profesor la Facultatea de teologie din București.

Prețul Lei 440—, plus spese poștale Lei 20—

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se află de vânzare

**Introducerea
în sfintele cărți ale**

Testamentului nou

de

Arhipresbiterul-Mitrofor

Dr. VASILE GHEORGHIU

profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 560—, plus spese poștale Lei 20—

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate comanda

ACAFISTUL

Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și alte rugăciuni

legat foarte fin, în plus, cu copcii și aurit. Prețul de Lei 400—

Piccolo

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare cartea acum apărută

a cunoscutului scriitor, dna **Constanța Hodoș**. Sânt 19 povestiri pline de farmec. Copiii le vor citi cu mare plăcere. Prețul 40 lei, și porto 12 lei trimis recomandat.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura:

Memoriile unui Duhovnic

Studiu pastoral

de

VASILE GAN

protopop

Prețul Lei 100—, plus spese poștale Lei 15

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Sibiu

Viața lui Isus

de

Giovanni Papini

în românește de

ALEXANDRU MARCU

Prețul Lei 180—, plus porto poștal Lei 15—

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se pot procura

Icoane sfinte

pe hârtie, de toate mărimile și de o execuție foarte frumoasă.

Călăuza agricolă

de prof. **D. Comșa**, hotărât cea mai de seamă, practică, îndemânatecă și populară între cărțile noastre agricole tipărite dincoaci de Carpați, merită răspândire în cercuri cât mai largi.

Prețul unui exemplar tomul I **Economia câmpului** e 90 lei, tomul II **Pomăritul și Vieritul** 50 lei și tomul III **Legumăritul și Florăritul** 60 lei. Tus-trele tomurile, broșate separat sau împreună, se vindă cu 200 lei și taxa poștală cu recomandatie 20 lei.

Comenzile adresate autorului prof. **D. COMȘA** în Sibiu sau Librăriei Arhidiecezane se execută prompt, având a trimite prețul de mai nainte sau cu ramburs.

**Reclama este
sufletul comerțului**

A apărut cartea binevenită:

MIC DICTIONAR

Cuprinde peste 15 mii de neologisme, cuvinte străine, provincialisme ș. a., pentru școale și particulari, de **E. Hodoș**. Un volum de 216 pagini. Prețul 120 lei, și porto poștal 20 lei recomandat. De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cartea este recomandată, din partea forurilor superioare, pentru a se procura pe seama On. preoților și a bibliotecilor parohiale.

Reverenți preotești**După ultimele cerințe**

Se execută în termenul cel mai scurt posibil pe lângă preț convenabil la

Croitoria

(27) 2—7

Dumitru Dusleag

Sibiu, Târgul Peștelui Nr. 12
In depozit: șfofe în permanență

A APĂRUT:

**Scrisori către Simforoza
In pământul făgăduinții**

de

Gala Galaction

Prețul 80 lei, plus spese poștale 10 lei.

Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu

Dela Librăria Arhidiecezană se poate comanda:

Urcarea Calvarului

traducere din limba franceză

de

A. și L. Moiescu-Villea

Prețul Lei 70—, plus spese poștale Lei 10—

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuițat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

◆ legate și broșate ◆

pentru parohii, bănci, oficii și particulari cu prețuri moderate

A apărut în Biblioteca

La Vatra sufletească a Neamului
Nr. IX

**Cum s'a făcut unirea cu
Roma în Ohaba-Forgaci?**

(Banat)

Demascarea unor siluiri și fraude
de

Dr. Gh. Ciuhandu

consilier-referent eparhial, Arad.

Se poate procura dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. Prețul Lei 25—, plus spese Lei 5—.

Citiți

MEMORIILE

Arhiepiscopului și Mitropolitului

Andrei Șaguna

An apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrațiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Prețul: 25 Lei

A APĂRUT

**BISERICA IMPOTRIVA
CONCORDATULUI**

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de

Dr. NICOLAE BĂLAN

Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30— + spese Lei 5—. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat poștal.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebreale

pentru cor de bărbați, de:

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 30, plus spesele poștale Lei 12.

Dela Librăria Arhidiecezană se pot procura

**Notițe despre întâmplările
contemporane**

de Ioan cav. de Pușcariu. Prețul
Lei 100, plus spese de poștă Lei 15

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se găsește de vânzare:

Cartea de bucate**POFTĂ BUNĂ,**

de **ZOTTI HODOȘ**. *Partea I completă*, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Banat. Conține:

În partea I A.: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

În partea I B.: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulceturi, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

In editura Sfintei Mănăstiri-Neamțu, a apărut

Urmarea lui Isus Hristos

Ed. II-a. Prețul 35 lei

Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul, plus spesele de poștă Lei 10, prin mandat poștal.